

Značaj namaza i njegov uticaj na život vjernika

Zahvala pripada Allahu, dž.š., salavat i selam na posljednjeg Allahovog, dž.š., poslanika, Muhammeda, s.a.v.s., njegovu časnu porodicu, vrle ashabe, sve vjernike i vjernice do Sudnjega dana.

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

***'I obavlja molitvu, molitva, zaista, odvraća od razvrata i od svega što je ružno; obavljanje molitve je najveća poslušnost! – A Allah zna šta radite.'* (El-Ankebut, 45)**

Da li su ljudi privrženi namazu? Da li redovno klanjaju? Kako ga klanjaju? Koliko su svjesni šta je to namaz?

Na Fakultetu islamskih nauka svi znaju o namazu, i mnogi će kazati ništa novo..

Hutbu čitam sebi, vama, i svim studentima, bilo onima koji ga redovno obavljaju, ili nekim drugim.. Iznova, podsjećanje i upozorenje!

Nakon svjedočenja da nema drugog boga osim Allaha, dž.š., i da je Muhammed, s.a.v.s., Allahov rob i poslanik, ne postoji nijedno dobro djelo koje je bolje, vrednije niti prioritetnije od obavljanja namaza. Jedan od stubova islama! Jedan od rijetkih farzova islama koji se mora bezuvjetno obavljati dok je izvršavanje ostalih uvjetovano ili posjedovanjem materijalnih dobara kao što je zekat ili hadždž, ili zdravljem kao što je post u mjesecu ramazanu. Kada je u pitanju namaz ne postoji opravdanje za njegovo izostavljanje! Onaj ko ne može klanjati stojeći, klanja sjedeći, onaj ko ne može sjedeći klanjat će ležeći a obaveza obavljanja namaza ostaje sve dok je čovjek pri svijesti pa makar ne bio u stanju ni prst da pomjeri! U suri En-Nisa propisan je način na koji obavljaju namaz oni koji su u ratu protiv nevjernika! Čak i u vrijeme dok traje bitka muslimani ne smiju dozvoliti da im prolaze namazi a da ih oni ne obave! Jedna skupina će obaviti namaz a drugi će se boriti i tako će se smjenjivati sve dok svi ne obave namaz!

Omer, r.a., izboden je nožem dok je kao imam predvodio muslimane na sabah namazu te nije uspio da obavi jedan rekat, jer je zbog gubitka krvi izgubio svijest pa su ga odnijeli njegovoj kući. Kada se osvijestio upitao je: 'Jesam li obavio namaz?' Ljudi mu rekoše: 'Ostao ti je još jedan rekat.' On ustade da klanja, ali se opet onesvijestio. Kada se osvijestio opet je pokušao da klanja, ali je ponovo izgubio svijest. Na kraju, ipak je uspio da obavi taj rekat koji mu je preostao. Nakon toga, rekao je: 'Hvala Allahu, dž.š., koji mi je pomogao da upotpunim ovaj namaz!'

Može li neko poslije ovih primjera da nađe opravdanja i kaže da nije imao vremena da klanja zato što je zauzet, zato što je bolestan, zato što je obuzet brigama i problemima? Ako je zauzet neka se sjeti činjenice da su ashabi predvođeni Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., u toku bitke dok su glave letjele i smrt vrebala sa svih strana obavljali namaz, a ako je bolestan neka se sjeti Omera, r.a., koji je izboden nožem premazanom otrovom, a zbog čijih uboda mu je ispala utroba. Nakon nekoliko pokušaja ipak je uspio da obavi posljedni rekat namaza u svome životu! Mogu nam ovi primjeri izgledati nevjerovatnim, ali jedina razlika između nas i njih jeste u tome što su oni istinski shvatili da bez namaza nema ulaska u Džennet dok neki među nama smatraju da to nije toliko važno nego da je bitno ustvrditi da su muslimani, a klanjat će kada budu imali vremena i kada ne budu zauzeti nečim važnijim. Kahva može čekati, zbog namaza sve može i mora čekati.

Kada stanovnici Džehennema budu upitani za razlog zbog kojeg se kažnjavaju u vatri odgovorit će: *'Nismo bili od onih koji su molitvu obavljali, i od onih koji su siromahe hranili, i u besposlice smo se sa besposlenjacima upuštali i Sudnji dan smo poricali.'* (El-Muddessir, 43-46)

Prvi uzrok koji su spomenuli jeste neobavljanje namaza.

Abdullah ibn Mesud, r.a., rekao je: *'Ko čuje ezan i ne odazove se tom pozivu to je siguran znak da ga u budućnosti ne čeka dobro.'* Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao je: *'Između čovjeka, mnogoboštva i nevjerstva je ostavljanje namaza.'*

Komentirajući ajet koji smo citirali na početku hutbe u kojem Allah, dž.š., veli: *'I obavljaj molitvu, molitva, zaista, odvraća od razvrata i od svega što je ružno; obavljanje molitve je najveća poslušnost! – A Allah zna šta radite.'* (El-Ankebut, 45) Ibn Mesud, r.a., rekao je: "Koga njegov namaz ne bude poticao da čini dobra djela i da se klone ružnih djela obavljanje takvog namaza bit će samo uzrok udaljavanja od Allaha, dž.š."

Iz ovog ajeta možemo izvući zaključak da namaz mora kod čovjeka ostvarivati odgojne rezultate a onaj ko redovno obavlja namaz mora se u svom ponašanju razlikovati od drugih koji to ne čine. Nespojivo je da onaj ko redovno obavlja namaz: krade, laže, psuje, zakida tuđe pravo, da je nepouzdana osoba, da mrzi muslimana, i da čini druge, bezbrojne prijestupe koji su danas prisutni među tzv. muslimanima. Ko želi da provjeri da li je njegovo obavljanje namaza istinsko i primljeno kod Allaha, dž.š., neka analizira svoja ostala djela. Ako su dobra i njegov namaz je dobar, a ako je suprotno onda neka što hitnije promijeni svoj odnos prema namazu. Jer, onaj ko obavlja namaz pet puta dnevno treba da ima osjećaj kao da na Sudnjem danu stoji pred Allahom, dž.š., da polaže račun pred Njim, da je Allah, dž.š., Svemoćni, da ga samo Allah, dž.š., može uputiti na pravi put i zaštititi od zablude, da oni koji i pored znanja da je nešto zabranjeno to čine bivaju izloženi Allahovoj, dž.š., srdžbi i da nezalutaju. Ove i mnoge druge poruke naći će u suri El-Fatiha koju u pet dnevnih namaza prouči preko četrdeset puta. To znači da ne uzimajući u obzir učenje drugih kur'anskih ajeta vjernik dobije preko četrdeset različitih opomena i upozorenja da se ponaša u skladu sa Allahovim, dž.š., naredbama i zabranama pa se s razlogom možemo zapitati kakva je to vjera i vjerovanje onoga ko i pored toga ne razmišlja da se popravi.

Namaz je pozitivan za čovjekov život još i na ovom svijetu. Onaj ko redovno i propisno obavlja namaz sigurno je psihički stabilna osoba kojoj ne prijete opasnosti da padne u razne vrste depresije, šizofrenije i lakše podnosi stresne situacije u životu. Dokaz za to je činjenica da je postotak samoubistava u islamskom svijetu gdje se koliko-toliko namaz obavlja daleko manji nego u područjima čiji stanovnici i ne znaju šta je to namaz. Propis da se namaz obavlja u tačno određenim vremenskim periodima uči vjernika da vodi brigu o raspoređivanju svoga vremena, uči ga tačnosti, preciznosti. Vjernik koji istinski i po propisima obavlja namaz neće kasniti na dogovoreni sastanak, jer to nije njegova navika, neće kasniti na čas, jer ga je njegovo obavljanje namaza poučilo da se neki događaji ne mogu odgađati, jer je propisano da se baš na vrijeme obavljaju. Kako god postoji vaktija za obavljanje namaza isto tako treba postojati i vaktija naših ostalih obaveza; bit će nemoguće da nas obuzme dosada, besposlica pa da dani protiču poput mutne vode.. Allah dž.š. kaže:

***"O vjernici, tražite sebi pomoći u strpljivosti i obavljanju namaza! Allah je doista na strani strpljivih."* (El-Bekara, 153)**

U jednom djelu bilježi se da je neki mladić sa Arabijskog poluotoka oputovao u Englesku, u London da studira. Nije se stidio što je musliman pa je redovno obavljao namaz. Tamo je živio kao podstanar u stanu neke starice, i svako jutro, i kada bi bilo veoma hladno ustajao bi, uzimao abdest i klanjao sabah namaz. To je začudilo staricu pa ga jedne prilike upita: 'Zbog čega ustaješ u ovo doba i pereš svoje tijelo?' Mladić reče: 'Moja vjera mi to naređuje.' Starica upita: 'Zbog

čega to ne obaviš kasnije?' Mladić reče: 'Ako bih to uradio kasnije Allah, dž.š., ne bi to primio od mene.' Zavidljena starica reče: 'Ova upornost može zdrobiti željezo, ova upornost može zdrobiti željezo.'

'Najbolja mjesta na dunjaluku su džamije a najbolji ljudi su oni koji prvi u njih ulaze a posljednji izlaze.' Hadisi kuds

Molim Allaha, dž.š., da nas uputi na pravi put, i na njemu održi! Amin!

Hatib: Mirza Selimović

15. januar 2016. / 5. rebi'u-l-ahir 1437.